

Neděle Božího milosrdenství

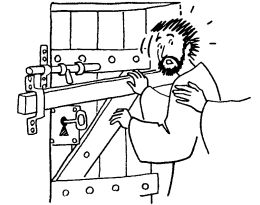

Navečer toho prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ (J 20,19-31)

Boží milosrdenství! To je Velikonoční dar, který církvi dostává od vzkříšeného Krista a který následně nabízí lidstvu na úsvitu třetího tisíciletí. Evangelium, které bylo právě zvěstováno, nám pomáhá plně pochopit význam a hodnotu tohoto daru. Evangelista Jan nám umožňuje jistým způsobem sdílet emoce, které pociťovali apoštolové při setkání s Kristem po jeho vzkříšení. Naše pozornost by se měla pozastavit zejména na gestu Pána, který předává ustrašeným a udiveným učedníkům poslání být služebníky Božího Milosrdenství. Ukazuje jim své ruce a bok, které nesou znamení ukřižování, a říká jim: „Jako mě poslal Otec, tak já posílám vás“ (J 20, 21). Když to řekl, dýchl na ně a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu budou odpuštěny, komu hříchy zadržíte, tomu budou zadrženy“ (J 20, 22-23). Ježíš tak apoštolům světuje dar „odpuštění hříchů“, dar, který se rodí z ran jeho rukou, nohou, a především z jeho probodnutého boku. Právě odtud se na celé lidstvo valí vlna milosrdenství. Znovu prožíváme tento okamžik s velkou duchovní intenzitou. Dnes nám Pán také ukazuje své slavné rány a své srdce, nevyčerpatelnou studnici světla a pravdy, lásky a odpuštění. (sv. Jan Pavel II.)

Lidské a božské Srdce Ježíšovo je zdrojem, z něhož můžeme vždy čerpat milosrdenství, odpuštění a Boží něhu. Můžeme to dělat tak, že se zastavíme u úryvku evangelia a najednou uslyšíme, že centrem každého Ježíšova gesta, každého jeho slova, je láska; láska Otce, který poslal svého Syna; láska Ducha svatého, který je v nás. A také to můžeme dělat tak, že budeme uctívat eucharistii, kde je tato láska přítomna ve svátosti. Pak se i naše srdce postupně stane trpělivějším, velkorysejším a milosrdnějším, abychom napodobovali Srdce Ježíšovo. Existuje stará modlitba – naučil jsem se ji od své babičky – která zní takto: „Ježíši, učiň mé srdce podobným Tvému.“ Je to opravdu krásná modlitba. (papež František)

Vidět, že plevel ve mně roste spolu s pšenicí, je velká milost, kterou mi dává Duch pravdy. Ale vykořenit ho není v mé moci. To, co musím udělat, je přijmout jej, pokorně se ponížít a vyznat jej. Pak Boží milost promění tuto plevu v hnojivo pro sklizeň. Pro ty, kdo se odevzdávají Pánu, se vše stává milostí. (Madeleine Delbrêl)

Modlitební koutek

Pomoz mi, Pane, aby byly milosrdné mé oči, abych nikdy nepodezírala a nesoudila podle vnějšího zdání, ale abych hleděla na to, co je v duších bližních pěkné, a spěchala jim na pomoc. **Pomoz mi, Pane, aby byl milosrdný můj sluch,** abych se skláněla k potřebám bližních, aby mé uši nebyly lhostejné k bolestem a nářkům bližních. **Pomoz mi, Pane, aby byl milosrdný můj jazyk,** abych nikdy o bližních nemluvila špatně, ale pro každého měla slovo útěchy a odpuštění. **Pomoz mi, Pane, aby byly milosrdné a plné dobrých skutků mé ruce,** abych dokázala činit bližním jen dobro a sama přijímala těžší a hrubší práce. **Pomoz mi, Pane, aby byly milosrdné mé nohy,** abych vždy spěchala bližním na pomoc a ovládala svou ochablost a únavu. Můj opravdový odpočinek je sloužit bližním. **Pomoz mi, Pane, aby mé srdce bylo milosrdné,** abych měla soucit se všemi utrpeními bližních. Neodmítnu své srdce nikomu. Budu jednat upřímně dokonce i s těmi, o nichž vím, že budou mé dobroty zneužívat, a sama se ukryji do Nejmilosrdnějšího Ježíšova Srdce. O vlastních utrpeních budu mlčet. Ať Tvé milosrdenství si ve mně odpočine, Pane můj... Můj Ježíši, proměň mě v sebe, vždyť Ty můžeš všechno. Amen. (sv. Faustyna)
Žalm 102(103)

SKUTKY TĚLESNÉHO MILOSRDENSTVÍ

1. Sytit hladové
2. Dávat pít žíznivým
3. Oblékat nahé
4. Ujímat se lidí bez domova
5. Navštěvovat nemocné
6. Navštěvovat vězněné
7. Pohřbívat zemřelé

SKUTKY DUCHOVNÍHO MILOSRDENSTVÍ

1. Radit pochybujícím
2. Poučovat neznalé
3. Napomínat hříšníky
4. Těšit zarmoucené
5. Odpouštět urážky
6. Trpělivě snášet obtížné lidi
7. Modlit se za živé i zemřelé

A co ode mne Bůh žádá?

K jakému činu milosrdenství jsem povolán já? A co my jako v rodina? Jak se můžeme prakticky stát svědky Božího milosrdenství? Jaký závazek můžeme přijmout?

Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok.

Modlitební koutek

Pane, Pomoz mi být ohleduplný ke všem, které miluji. Otevři mé srdce všem, které nemám moc rád. Shlédni na mne pohledem, který nesoudí. Pomoz mi prominout. Otevři mé ruce tak, abych uměl dávat, a ukaž mi, jak mohu uklidnit ty, kteří mají obavy. Amen

Tento obraz je dílem Brueghela mladšího. Zobrazuje 7 tělesných skutků milosrdenství. Dokážete je na obraze najít? Přiřaďte správné číslo každému z nich.

1. Sytit hladové
2. Dávat pít žíznivým
3. Oblékat nahé
4. Ujímat se lidí bez domova
5. Navštěvovat nemocné
6. Navštěvovat vězňené
7. Pohřbívat zemřelé

Loudalčin vtip

V jedné vesnici žili dva bratři. Navzájem si ti dva nic nedarovali a neustále jenom soutěžili o to, který z nich je větší ničema a kdo z nich udělá ostatním lidem větší příkoří. Na nedělní mši však chodili pravidelně a ani jednu nevynechali. Skoro to vypadalo, že věří, že jejich každonedělní přítomnost je vykoupí ze slojí pekelných, které jim za jejich celotýdenní vylomeniny jistojistě hrozily. Jednoho dne jeden z bratrů zemře. Jakmile se to druhý dozví, již překotně spěchá za knězem s nabídkou, že uhradí veškeré náklady na bratrův zítřejší pohřeb, a ještě renovaci celého kostela, když během pohřbu řekne pěkně nahlas, že jeho bratr byl svatý muž. Druhého dne je tedy pohřeb a kněz začne litanii za zemřelého následujícími slovy: „Pro tohoto zesnulého muže je nesmírné Božské milosrdenství poslední možností spásy. Jak každý ve vesnici ví, nebožtík byl lhář, zloděj, pomlouvač, násilník...“ a vyjmenovávání „zásluh“ zemřelého ještě chvíli pokračovalo, aby jej kněz uzavřel slovním obratem: „Ale musíme si otevřeně přiznat, že ve srovnání se svým bratrem byl skutečně svatým mužem.“

